

कथा
क्र. १

४१०

उपा

राजी गद्य

कथा

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४१०८ (४६९)

ग्रंथ नाम

उपासना विताव्रत कथा

विषय

कथा पुराणे

(1)

उपनिषद्

(2)

श्रीगणेशाय नमः ॥ उपागललिताकथाप्रारंभः ॥ ॥ ॥ ॥ ११ ॥
पुराकैलासशिखरेसुखादिनंषडाननं ॥ कथयत्तंकथा
दिव्यंमिमामृचुर्महर्षयः ॥ ११ ॥ पूर्विकैलासशिखराचाठा
यीसूखेकरुनूबसलास्वामीकालिकिदिव्यकथासागताजा
ला ॥ त्याजप्रतिमगच्छपिबेनलतेजाले ॥ ऋषयवुचुः ॥ महा
सेनमाहादेवनंदनानंतकिंकरमा ॥ आख्यानानिसुपुण्यानि
॥ ११ ॥ वत्ससादतः ॥ १२ ॥ हेमहासेनहेमाहादेवअनंतपराक्रम

(2A)

तुस्यामसादेकरुत्तुपुण्यकरआख्यानेजीअस्मिओक्किलि॥
कथाचद्वचनोदेवामसूताश्रुतिभूतयः॥नलक्षिमधिमच्छ
मःपायंपायंसूधामिव॥३॥तुस्यामुरवापासुनबहुतक
थाओक्किल्याअमचिन्ताहिजातियासंहसांतअम
तपानजेकरिताहेततेलक्षितसिपावतनाहित॥नशुभ
वोवयंदेव्याव्रतंतत्कथयाश्रुतः॥मनोजितसितार्थानांसि
द्धिर्यस्मिन्कृतेभवेत्॥४॥देवीचेव्रतअहिनाहिओक्कि

(3)

लेते अंदा प्रती सांग अमचे मनात प्रिय आहे ॥ जे व्रत केल्याने ॥२॥
कार्य सिद्धि होई ॥ स्कंद उवाच ॥ साधु पृथ्वी माहादेव्या महात्म्यं
मुनिपुंगवाः ॥ तत्सर्वं विधानेन शृणु ध्वं यजगद्वितं ॥ स्यामिका
तिकि बोलता जाला ॥ हे श्रिमन्महेश्वर तुं सिद्धि देविचे माहात्म्य
सिद्धे हा उत्तम प्रश्न केला तो जगात हित करे वरसे व्रत तुलांकार
जे सांगतो ते तुमि श्रवण करावे ॥५॥ शृणु क्षेत्रे किल पुरा विप्रोश्न
॥२॥ होत माविधः ॥ श्रुति स्मृति पुराण शोधनीच बहु बांधवः ॥ पूर्वी

(3A)

मृगुक्षेत्राच्याठाईगोतमयानामेकरून ब्राह्मण असता जाला तो ब्रा
ह्मण वेद शास्त्र संपन्न बहुत बंधु युंक्त न साच धन युक्त असता जाला ॥५॥
अनपत्यस्य तस्याथ जज्ञाते जरतः सुतो ॥ श्रीपतिर्गोपतिर्देवनामानिवि
दधेतयोः ॥ त्या ब्राह्मणासु बहुत काळपर्यंत पुत्रसंतिते न वति मग वा
र्थिक अवस्थेच्याठाईपुत्रदेष्टे जाले त्याचिनां मे ॥ श्रीपतिर्गोपतिठे विना
जाला मग तो ब्राह्मण थोडकाच काळ करून मृत्यु पावला ॥६॥ आचिरे
णैव कालेन संपन्न लमगा द्विजः ॥ तौ तु बालौ धनं बद्धून् हिंसासाधर्म
चारिणि ॥७॥ सती विवेकादहनं स्वयं तं पतिना सह ॥ अथ तद्वाधवा

(५)

सर्वे हा कष्टं चक्रुषुस्तदा ॥ त्या भ्रांशणाचिपतिजे ते त्या बालकाप्रति तसेच
धनबंधुसर्वत्याग करून गतीरास हवर्तमान अंगिप्रवेष्टा करिति जाली
स्वर्गप्राप्तिची ईच्छा करून सहा गमन करितो जालि मग त्याचि बंधुसह सर्व
हहाकाराद्वे करून अक्रोश करिति जाले मग त्याचि परलौकिक क्रिया ॥३॥
करिति जाले ॥७॥ निदंतो दुःखिता प्रचक्रुस्त क्रिया परलौकिकी ॥ अ
थ तस्य सुपलो मूढा तास उग्रह धनं ॥ मग त्या लंबोणाचा सापून
बंधूतों जो सर्व धनादि करून घेता जाला ॥८॥ अक्रोशान्तो च तौ गे
हं निजमानिय दुर्मनः ॥ नास्ति च त्रे धनं सर्वं ताप्या किंचिन्न वै ददे ॥

॥३॥

(4A)

स्याबाह्मणाचे पुत्र दोघे पितृदुखे करुन आक्रोश करिते जाले ॥ तो त्याचा
साफन बध्ने अपत्यागृहा प्रतिने ले त्याच्या पित्याचे धन त्याकारणे ना
हि देता जाला ॥ ११ ॥ ततो मौजि धर बाले बंधुभिः कथितं वस् ॥ यथा चतुः
पितृव्यं तं देहि नोऽविणं हितं ॥ मम गते मौजि धर बालक अपत्या पित्याचे
धन जे ते बंधुजनानि सांगितले विदुमप्या पितृव्याने घेतले मण्डन असे
आयकून पितृव्यातें प्रेमागते जाले ॥ १२ ॥ सता वृत्ते गतं द्रव्यं युवांकेन प्रता
रितो ॥ निर्गृहितां मम गृहादिति तोषरुषं बहु ॥ तो त्याप्रत बो लता जाला
तुमचे पित्याचे द्रव्य सर्व गेले तुंसास कोणे प्रतारिले अतः परमाज्ञा गृहापा

(5)

॥४॥

सुनतुंतीजावे असी कंठोरभाषणे बहुत बोलता जाला ॥१३॥ तौ तद्वचो मिनि विं
णो बालौ श्रीपतिगोपती ॥ बसावतु मिथिः कष्टं धिग हो पितृ हिनता ॥ मग ते बाळ
के दोचे श्रीपतिगोपतिजे ते अपला पितृ व्याचे वाक्य ऐकोन परस्परे कष्टि होउ
न बोलते जाले किं ज्या समाता पितर नाहित त्या सधिः कार आसो ॥१४॥ ॥४॥
याचे देरांतरं यत्र स्वजनो नासीव स न ॥ अनाभाष्ये वसुहृदो जमुतुर्दिशमु
तरां ॥ मग ते परस्परे बोलते जाले वि ॥ यण देरांतरास जाउ तेथे कोण्हि अ
पला स्वजन नाहितेथे जावे ऐसा विचार करून कोण्हासन पुसल्या वाचुन
उत्तर दिवो प्रतिजाते जाले ॥१५॥ शिक्षाचारौ बहु नू देवान् वनानि परितो गि
रिन् ॥ समतिक्रम्य ययतुरविशालनामतः पूरि ॥ मार्गामधि शिक्षा मागत

(5A)

होत्साता बहुत देस बहुत वने तसेच पर्वत त्याप्रत अति क्रमण करून विशाल
नाम वन गरिप्रत जाते जाले ॥१६॥ कसार मिहां चक्रते ततो त्यासं निधौ शुभं ॥
पुंडरिक वना कीर्ण रक्त संध्या विमूषीते ॥ मग त्या नगरीचे संनीधये कउत्तम तळे
पाहते जाले ते कमळ पंजी करून गोमाय मान ॥१७॥ संध्याप्रक विनां चारु
यथा तारां कितं नमः ॥ आंतो पश्चिमतो बालोक्षणं विश्राम्यत तटे ॥ जसे सं
ध्या काळाचे अग्र नक्षत्र युक्त गोमात या जप्रमाणे बहुत त्या तळ्याची गोमा पा
हून मार्ग आंत ते बाल कक्षण मांत्र तेथे विश्राम पावते जाले ॥१८॥ अनन्य म्य
शि शिरं तोयं सश्रुतुश्च यथा विधि ॥ गता धरे दो विद्या गमापुरि या विश्रान्ता ततः ॥

(6)

मगते अच मन कस्तुन यथाविधि करून स्नान करिते जाले स्नाने करून जाचा मार्ग
श्रम दूर जाला असे ते ब्राह्मण त्यानगराचे ठाई प्रवेश करिते जाले ॥१९॥ वीथी
चतुःपथ युतं चारुगोपुरमंडितं ॥ देवतागार रुचिरं सोधराजि विराजितं ॥
मगते नगर बहुत द्रोआयमान पाहाते जाले कोण्या प्रकारे करून चाही ॥५॥
मार्ग युक्तें सें बाजार तसेच सुंदर पुरंदारे तसीच देवालये याचि बहुत
द्रोआ पाहात होत्या ते प्रवेश करिते जाले ॥२०॥ नाना वीथी रति क्रम्य वि
प्रावास मवापतुः ॥ कस्य चि वध विप्रसस्य ह्युलिपासा द्वितो गृहं ॥ मग
नाना प्रकारचे बाजार अति क्रमण करून ते विप्र बाळकक्ष धातपा

(6A)

क्रांत हो साता को णिं ये कया बाह्यणाचा गं हि जा ते जा ले ॥२१॥ इयतुर्वेदि
कायां ता नु प वि ष्ठी प्र मा तु रौ ॥ स्वामी त तो स्य गे ह स्य वि वे क इ ति वि श्रु तः ॥ अ
मा तु र हो स्या ते स्या चे गृ ह दारि ब स ते जा ले म ग तो गृ ह स्या मी वी वे क या ना मे
क रू त ब्रा ह्म ण स्यां स पा ह ता जा ल ॥२२॥ आ यां तौ वै श्व दे वां ते स द द श ति थि
दि जौ ॥ अ ना प य त या त्री लं त या न कु ल ना म नी ॥२३॥ ऋ षी ब पू ज्य या मा स
स्म रं नू ध र्म स ना त नं ॥ अ ति थि के ज या मा स स द नं स ह चा त्म ना ॥ म ग तो
वि वे क ना म क ब्रा ह्म ण जो तो वै श्व दे वा चं अं ति अ ति थि ब्रा ह्म ण दो षे अप
त्या गृ हा स जा ले अ से पा दु न स्या चे कु ल त्रि ल ना मे न वि रू च्यो न स्या चे

(७)

॥६॥

पुजन श्रीषिष्यमाणे करिता जाला पुरातन धर्म स्मरत होला ता अति
थीम तमो जन ठ तम अं ने करून घालिता जाला आणि आपण हिमो
जन केले ॥२४॥ तौ ब्रह्मचारिणो विप्रोऽस्य पर्यातां विलोक्य च ॥ देवा बंधु
परित्याग खेद मुह्यं बभूव दुः ॥ मग ते दोघे ब्रह्मचारि ब्राह्मण जते उ
त न पुज्या अवलोकन करून देवा बंधु त्यागे करून दुःख जाले ते सर्वग
कि ते जाले ॥२५॥ अथा पृथक् पादुस्तौ कौयुवांकुत आगतौ ॥ कि
मर्थ मत्सवयसो निर्गतौ स्थगृहादिति ॥ यानंतर तो कपाळ बाह्य
ला दोघा प्रतिपुसता जाला तुं लिकोण केडुन आलत तुमचे वंयथो

॥६॥

(7A)

उके अस्ता अपल्याग्रहा पासुन किमर्थ निद्या लेतु ऐं से पु सता जाला ॥२५॥
तद्विवेकस्य वचनमाकर्ण्य श्रीपतिस्तथा ॥ आनुपूर्वेण सकलं वृत्तं तं समश्ना-
पित ॥ ऐसें त्या विवेकाचें वचन आयकून श्रीपती जो तो सकल पूर्व वृत्तांत
सांगता जाला ॥२७॥ पितृहीनैर्न ते सा वासुक्तौ बंधुजने न च ॥ अश्यास्य सखा-
पयामास स्वगृहे बहु वासरं ॥ ति पीतृहीन बंधुजनानीं का किले ऐं से जाणे न तो
विवेक ब्राह्मण त्यास अश्यासन दउ न अपल्या गृही बहु तदिवस ठेविता जा-
ला ॥२८॥ प्रचक्रमेधशिष्येभ्यः सह आध्यापयितुं श्रुतिं ॥ बभूव तु भ्रतौ बालौ गु-
रुस्तु श्रुपणे रतौ ॥ अपल्या शिष्या सह वर्तमान वेदाध्यायन त्यास पळवि

(४)

ताजाला ते दोद्ये बाळकहि गुरूचे वेंत त सर अस ते जाले ॥२९॥ गुरो गृहि घवस
ता मागला निर्मला शतैरे ॥ फुल्ल पंघु विशाखा ही प्रसंने दुष्मानना ॥ गुरु ॥११॥
गृहिते राहिले असता काळें करून शरीर काळ प्रसजाला ॥३०॥ तस्यां सशि
स्यमाचार्यं चरतं व्रतमुत्तमं ॥ पपछु मुझे किमिंद मावा म्याम पिक्कथ
तां ॥ त्या शरंकाळाचा टाई गुरू निव्यासहित व्रत अचरते ऐसे पाहुन
॥११॥ हे श्रीपति गोपति जे ते पुसते जाले कि आगा ये गुरू हे व्रत तुं शिवाय आ
चरता हे आंला मति सागावें ॥३१॥ तां पामे वं कते प्रश्न वीवे क ईदम ब्रनिद ॥
विवेक उवाच ॥ त्या दोघ्यानी प्रश्न केला आस्ता तो विवेक गुरू बोलता जाला

(8A)

॥३२॥ उपांगल्लितारख्यं हि ब्रतं देवर्षिप्रदितं ॥ सर्वकामप्रदं नृणां मत्मा
भिः समुपासते ॥ उपांगल्लितानामकब्रतं देवर्षिसंपूजितमनु
स्यास सर्वकामदेणार उतैसे ब्रतं अंमि अचरते ॥ ३३ ॥ विद्याका
मेन कर्तव्यं तथैव धनकायपयः ॥ तत्तार्थिनाच कर्तव्यं ब्रतमेव तद
नुमेते ॥ हेवत ज्यास विद्येचि कामना अहेत्याने असेच धनाचे ईछे कर
न पुत्राचे ईछे करून करावे ॥ ३४ ॥ विद्याकामोचलौ बालौ ब्रतमा
चरतुर्मुदा ॥ मल्लितो गुर्वनुज्ञातौ यथाशक्ति यथाविधि ॥ असेगु
स्ते वाक्य ऐयकोन ते दोघे बालक परमहर्षे करून विद्याकाम

(१)

॥६॥

ने करून व्रत करिते जाले मंत्तिक करून गुरुच्या अंशे करून यथाशक्ति
यथाविधिक करून व्रत अचरते जाले ॥३५॥ तौ तत्स सादास कलंशांस्व
वेदानवापतु ॥ अन्यस्मिन् नूहायते भक्त्या विवाहार्थं प्रचक्रतुः ॥ ॥६॥
मगत्या व्रताच्या मसादे करून सकळ वेदशास्त्र संपन्न होत जाले ॥
मग दुसरिया वर्षि मंत्तिक करून विवाहाच्या ईछे करून करिते जाले ॥३६॥
श्रीपति गोपति श्रव व्रत मे संत माधवाः ॥ अचिरेणैव कालेन प्राप्तिमा
घेतयो गुरुः ॥ हे श्रीपति गोपति जे ते हे व्रत परम मंत्तिक करून करिते जाले
मग घोडक्याच काळे करून माघ मास त्याचा गुरु जो तो बोलता जाला ॥३७॥

(१A)

स्वांविवाहोचिता कंन्या नाम्ना गुणवति मीति ॥ विनीयैतो श्रुतवते पूते
श्रीपतये तदा ॥ ३८ ॥ विचार्य बांधवैः सा कंददौ पुण्यार्क्षवासे ॥ पारिवर्ह
बहुमुदासादा दुहितृवत्सलः ॥ आपत्तिविवाहोऽस्मिन् कंन्या गुणवतिया
यानामेकसूत होतिते परमवन्मवेदना ह्यसंपन्न आसा श्रीपतिजोऽसाकार
णे आपत्त्या बंधुसी विचारकरुन वस्तुन दिवसं पाहुन देता जाला ॥ मग
विवाहानंतर परमहर्षकरुन बहुल आदर देता जाला ॥ ३९ ॥ विवेकोपि
मुदं लभे सा गुरागो विलोक्यते ॥ अन्यच पुनरेत्तु ब्रंतं देव्या श्रुतुः ॥
मग तो विवेकही त्या दोघा मत्त परस्पर प्रीती युक्त पाहुन परमह

(१०)

षष्ठावता जाला पुनः दुसरी यावर्षिदेवीचे व्रत करिते जाले ॥४८॥ अतारौ लो
निजं देश मिच्छंते न च धनादिकं ॥ अन्याये हनि कस्मिंश्च तावु पाध्याय ॥५॥
मूचतुः ॥ अपत्यादेशास जावे पाईछे करुन ते सेच आपल्या पित्या
चे धन प्राप्त होवे मणु न व्रत करिते जाले कोणिये के। कदिवसी अप
ल्या गुरुपत पुसते जाले ॥४९॥ स्वामे नृपुष्य त्रसादेन लब्धा विद्यात
थावस्तु ॥ अनुजानी ही गच्छामी निजं देशमीत पुनः ॥ हे स्वामि तुभ्य
च प्रसादे करुन आं लास विद्या प्राप्त जालि धन हे प्राप्त जाले ईतः प
र अं लि अपत्यादेशा प्रती जायास ई छितो तर आलास अशस्त

॥५॥

(10A)

द्यावि॥४२॥ ईय कर्ण्यसमालो क्यशुभवासरमाहताः॥ स्वयं
आपयितुं तातो विप्रौ कन्याचनिर्ययौ॥ ऐंसेत्याचे वाक्ये ऐं कुन परम
आदरे करुन उतम दिवस पादु रस्य मार्गस्त करिता जाला॥ त्या
समागमे कन्या घेउन अपण हिजाला॥४३॥ अथ देव्याः प्रसादेन
पितृव्यस्य तयोः किल॥ अने केवळ पतिर्जातकुतः श्रीपतिगोपती॥
मग देविचे प्रसादे करुणयाचे पितृवास उतम बुधि होति जालि की
त्या दोघास पाहावे श्रीपतिगोपति कोठे गेले ऐसे विचार करिता जा
ला४४॥ निर्गती केवळ गतौ देरां वसत केवळ चिंतयत॥ किंचित्सुन

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com